

PROJEKT

Ustawa z dnia o zmianie ustawy o usługach płatniczych

Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175, z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 iwprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
„19a) opłata akceptanta – opłata pobierana przez agenta rozliczeniowego od akceptanta, wynikająca z przyjęcia zapłaty przy użyciu kart płatniczych, na którą składają się:
 - a. opłata, stanowiąca przychód wydawcy karty płatniczej (opłata interchange),
 - b. opłata stanowiąca przychód podmiotu prowadzącego system płatności rozliczający transakcję,
 - c. marża agenta rozliczeniowego.

- 2) po art. 37 dodaje się art. 37a – 37b w brzmieniu:

Art. 37a

1. Wszelkie opłaty pobierane przez agenta rozliczeniowego od akceptanta, bądź też za jego pośrednictwem, w związku z akceptacją transakcji przy użyciu karty płatniczej lub innego podobnego instrumentu płatniczego, powinny zostać wyraźnie określone w umowie pomiędzy akceptantem oraz agentem rozliczeniowym. Umowa powinna określać wysokość opłaty, jej strukturę oraz wyszczególnienie wszystkich składników wraz ze wskazaniem ich dokładnej wysokości.
2. Wysokość poszczególnych składników opłat, o których mowa w ust. 1 powinna być ustalana z uwzględnieniem rzeczywistych, adekwatnych i uzasadnionych kosztów ponoszonych przez agenta rozliczeniowego w związku ze świadczeniem usług na rzecz akceptanta oraz odpowiadać zasadom uczciwej konkurencji.
3. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 związanych z akceptacją płatności przy użyciu kart płatniczych lub innych podobnych instrumentów płatniczych ustalana przez podmioty inne niż agent rozliczeniowy, w tym przede wszystkim przez wydawców kart płatniczych lub innych podobnych instrumentów płatniczych powinna być ustalana przez te podmioty z uwzględnieniem:
 - a) stawki maksymalnej określonej w ust. 4,
 - b) konieczności zróżnicowania wysokości opłat związanych z akceptacją dotyczącą różnych rodzajów kart płatniczych lub innych podobnych instrumentów płatniczych,
 - c) sytuacji ekonomicznej podmiotów akceptujących płatności kartą płatniczą lub innym podobnym instrumentem płatniczym,
 - d) zasady uczciwej konkurencji, a w szczególności konieczność zachowania równowagi pomiędzy wszystkimi uczestnikami obrotu bezgotówkowego.

4. Suma opłat pobieranych bądź od agentów rozliczeniowych, bądź od innych podmiotów mogących pełnić rolę agenta rozliczeniowego lub suma opłat nakładanych na akceptanta skorygowana o marżę agenta rozliczeniowego, o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż 0,5% wartości pojedynczej transakcji.
5. W przypadku systemów trójstronnych, w których emitentem instrumentu płatniczego jest podmiot zarazem rozliczający transakcje, maksymalne łączne opłaty nakładane na akceptanta nie mogą przekroczyć 2%.
6. Niedozwolone są wszelkie postanowienia w umowach lub w innego rodzaju porozumieniach wyłączające lub ograniczające uprawnienia akceptanta lub obowiązki agenta rozliczeniowego, o których mowa w ust. 1-3.

Art. 37b

1. Agent rozliczeniowy jest obowiązany przekazać akceptantowi, na jego żądanie, informację dotyczącą wysokości i rodzajów opłat, o których mowa w art. 37a pkt 1. Informacja powinna określać wysokość opłat i ich strukturę z wyszczególnieniem wysokości składowych opłat pobieranych przez agenta rozliczeniowego i inne podmioty.
 2. Informacja o wysokości oraz strukturze opłat, o których mowa w ust. 1 art. 37a może być podawana przez akceptantów lub agentów rozliczeniowych do publicznej wiadomości.
 3. Na żądanie akceptanta, zgłoszone przed zawarciem umowy z agentem rozliczeniowym, agent rozliczeniowy jest obowiązany określić w tej umowie, zgodnie z żądaniem akceptanta, karty płatnicze, których akceptacji akceptant będzie mógł odmawiać. Określenie to może w szczególności wskazywać na nazwę karty płatniczej, wydawcę tej karty lub na limit określony procentowym udziałem w wartości transakcji płatniczej opłaty należnej agentowi rozliczeniowemu od akceptanta z tytułu zapłaty daną kartą płatniczą.
- 3) po art. 153 dodaje się art. 153a w brzmieniu:

„Kto, działając w imieniu lub w interesie agenta rozliczeniowego lub wydawcy karty płatniczej, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 37a lub art. 37b, pobiera opłatę za przyjmowanie zapłaty przy użyciu karty płatniczej w wysokości wyższej niż określona w tych przepisach, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.”.

Art. 2. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, określające opłaty za przyjmowanie zapłaty przy użyciu karty płatniczej, w wysokości wyższej niż wskazano odpowiednio w art. 37a i art. 37b ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą należy, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosować do wymogów zawartych w tych przepisach.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.